

Erzsébetváros és vidéke.

Társadalmi, közművelődési, közigazgatási és közgazdasági hetilap.

Előfizetési árak: Egész évre 6 K, félévre 3 K, negyedévre 1 K 50 f, egyes szám 12 f. Hivatalos hirdetések díja: 100 szó után 4 K, minden megkezdett további 100 szó után 1 K 50 f. Nyilvántartási közlemények s. r. kint 30 f. Egyéb hirdetések díjai a kiadóhivatalban tudhatók meg.

Megjelenik
minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőség címére küldendők.
Kéziratokat nem adunk vissza.
Névtelenül beküldött cikkekkel lapunkban nem közölhetünk.

Iparostanoncz- és segédmunka-kiállítás.

A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara a kerületében levő tanonczok és segédek részére, — hogy alkalmat nyújtson a szorgalom és ügyesség bemutatására — folyó év augusztus havában kiállítást rendez, melynek szabályzata a következő: Szabályzat a kolozsvári kereskedelmi és iparkamara kerületének iparostanoncz és segédmunka kiállítására részére.

1. §. A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara a kereskedelemügyi m. kir. minister úr rendelete folytán Kolozsvárt munkakiállítást rendez oly czélból, hogy a kerületbeli iparostanonczok, segédek és munkásoknak alkalmat nyújtson arra, hogy szorgalmuk és ügyességük eredményét bemutathassák és hogy további fejlődésükre nézve kiállítás által ösztönt nyerjenek.

2. §. E czélra való tekintettel a kamara kerületében levő ipartestületek és iparostanoncz-iskolai igazgatóságok felkértenek, hogy az ipari segédszemélyzetet ezen munkakiállításon való részvételre buzdítsák, illetőleg, hogy a munkaadókat személyzetük részvételének előmozdítására ösztönözzék.

3. §. A kiállítás f. évi augusztus hó 9—16-ika közötti napokon tartatik meg.

4. §. A kiállításban munkájával résztvehet mindazon iparos segéd munkás, aki Kolozsvár sz. kir. városban, továbbá Alsó-Fehér, Beszterce-Naszód, Kis-Küküllő, Kolozs, Szilágy, Szolnok-Doboka és Torda-Aranyos megyék valamely városában vagy községében tartozkodik, valamint a kamarakerületben fennálló iparostanoncz-iskolák mellett megtartott tanonczmunka kiállításán kitüntetés nyert tanonczok munkái.

5. §. A kiállítás tárgyait a következő csoportokba tartozó készítmények, minták vagy rajzok képezik u. m.

I. vas- és fémipar (kovácsok, gépészek, szerzőmunkások, reszelővágók, sodronyfónók, kések, épület- és műlakatosok, vasbutorkészítők, rézművesek, rézöntők, bádgosok);

II. gépgyártás és műszerek (gépgyártási, vaggongyártási munkák, kocsigyártók munkái, electrotechnikai cikkek, hangszerek, mérlegek, órásmunkák);

III. kő-föld és agyagipar (cement és terrakotta munkák, fazekasok, pipakészítők munkái, kályhások, porcelánfestők készítményei);

IV. fa- és csontipar (kádárok, kaptafametszők, butor- és épületasztalosok, esztergályosok, aranyozók, szitakötők, kosárfonók, fésűsök);

V. bőr-sörte-szőripar (timárok, bőröndösök, nyergesek, szijgyártók, kefekötők);

VI. fonó- és szövőipar (kötelesek, takácsok, harisnyakötők, gombkötők, kefekötők, kárpitosok);

VII. ruházati ipar (szabók, szűcsök, paplanosok, keztyűsök, kalaposok, cipészek, czizmadia, fodrászok);

VIII. papiripar (könyvkötők és papirművesek);

IX. élelmezési ipar (pékek, czukrászok, mézesbábosok, hentesek);

X. vegyészeti ipar (kőművesek, ácsok, szobafestők, czimfestők munkái);

XII. sokszorosító műipar (nyomdászok, vésnökök, fényképészek és képfaragók munkái).

6. §. A kiállítás czéljának megfelelően e csoportokban csakis olyan tárgyak bocsájtának kiállításra, melyek

a) a kiállító tanoncz vagy segédmunkás saját iparszakmájába valók, tehát nem azonkívül eső időtöltések, vagy czéltalan u. n. remekmunkák;

b) az illető tanoncz vagy segédmunkás által lényeges alkatrészeikben önállólag, tehát más munkaerők hozzájárulása nélkül állíthatnak elő és

c) sem anyaguknál, sem felszerelésüknél és külső kiállításuknál fogva nagyobb befektetést, illetőleg költségeket nem igényelnek.

Olyan tárgyak, melyeknek elkészítéséhez több munkáskez együttműködése szükséges, vagy a melyek csak több rokon szakmához tartozó munkások által állíthatók elő teljes egészükben, az összes elkészítők közös készítménye gyanát állíthatnak ki.

7. §. A kiállítási tárgyak elkészítését az illető ipartestületek, a hol pedig ipartestület nincs, az e czélra felkérendő megbizottak a kiállító munkaadójával együttesen ellenőrzik. — Az ellenőrzés gyakorolhatása szempontjából már a bejelentés eszközölése alkalmával megnevezendő a műhely vagy gyártelep, melyben a bejelentett tárgy készített fog.

8. §. A bejelentés a szabályzat mellékletét képező minta szerinti iven két egyenlő példányban 1903. évi május hó elsejéig onnan, hol ipartestület van, az ipartestület útján, onnan pedig, a hol ipartestület nincs, közvetlenül terjesztendő be a kolozsvári kereskedelmi és iparkamarához.

9. §. A bejelentéseket a kamara által alakítandó bizottság felülbírálja s határozván azok el- vagy el nem fogadása felett, május hó 15-ig

értesíti a bejelentőket a bejelentési iv egyik példányának visszaküldése mellett.

10. §. A kiállítók sem térdíjat sem egyéb költséget nem viselnek. A kiállítási tárgyak beszállítása (a mennyiben az egyes városokból vagy községekből származó összes tárgyak az illető ipartestület vagy helyi bizottság által együttesen adatnak fel) a kereskedelmi és iparkamara költségén történik. A tárgyak visszaszállítását a kamara szintén díjmentesen eszközli.

11. §. A kiállítási tárgyak 1903. évi augusztus hó 1-ig adandók fel a kereskedelmi és iparkamara címére; a kolozsvári kiállítók tárgyai augusztus hó 5-ig szállítandók be a kiállítás helyére.

12. §. A tárgyak beszolgáltatásával egyidejűleg bizonylat küldendő be, mellyel a munkaadó vagy gyári vezetőség igazolja, hogy a kiállító nála alkalmazva van, a beküldött tárgyat lényeges alkatrészeiben önállóan készítette, mennyi időt fordított a tárgy elkészítésére és miféle segédeszközök állottak rendelkezésére.

13. §. kiállítási tárgyak elhelyezéséről, elrendezéséről, a tárgyak felügyeletéről stb. a kamara gondoskodik.

14. §. A kiállított tárgyak elbírálására a kamara külön bíráló bizottságot alakít a vidéki ipartestületek képviselőinek bevonásával.

15. §. A díjazás háromféle u. m.:

a) aranypénzbeli juttalommal kapcsolatos elismerő oklevél;

b) ezüstpénzbeli juttalommal kapcsolatos elismerő oklevél;

c) elismerő oklevél.

Az oklevelek a jutalom odaitelésének rövid indokolását tartalmazzák.

A pénzbeli jutalmak mennyiségét és az egyenkint megítélhető összegek magasságát a bíráló bizottság előterjesztésére a kamara kiállító bizottsága állapítja meg.

16. §. A jutalmazásban nem részesült kiállítók a kiállításban való részvételük emlékére emlék okmányt nyernek.

17. §. A jutalmazásban részesített kiállítók kitüntetéséről azok munkaadói oklevéllel értesítetnek.

18. §. Minden kiállító vagy helyettese aláveti magát ezen valamint a kamara kiállítási bizottsága által megállapított egyéb szabályoknak. Kolozsvár, 1903. márczius 6.

Reméljük, hogy városunk iparosai nemcsak buzdítani, de segíteni is fogják tanonczaikat és segédeiket, hogy a jelzett kiállításon mentől többen résztvehessenek.

E.

Húsvéti öntözőkkel,

mindenféle illatszerekkel és piperecikkekkel dúsan felszerelt fodrásztermemet ajánlom a nagyérdemű közönség szíves pártfogásába. Kiváló tisztelettel

SZENKOVITS JÁNOS, fodrász.

Városunk jövő s étány és sétatere.

(Befejező közlemény.)

Lesz-e hát sétány a Kápolnahegyen? Sietünk megadni az öröndetes választ, hogy az ige rövid időn belül testet fog öltetni. Erzsébetváros társadalma és hatósága egyesítik erőiket, hogy a sétány megvalósításának, berendezésének és fentartásának anyagi eszközeit összehozzák.

A Kápolnahegynek a sétány létesítésére szükséges területe Erzsébetváros tulajdonát képezi, s a város közönsége örömmel engedné ezt át a sétány céljaira; de városunk érdemes képviselő testülete egyébként is szívesen meghozná a tőle telhető áldozatokat. Erzsébetváros polgármesterében olyan vezető férfit birunk, a ki már többször adta fényes bizonyítékát minden szép és jó iránti fogékonyságának. Az ő nevéhez már eddig is több nagy alkotás fűződik, s így csak természetes, hogy most is teljes erejével azon van, hogy régi kedvenc tervét mielőbb megvalósulva lássa. Már is birjuk biztató ígérte arra nézve, hogy a mi erkölcsi és anyagi támogatást a város a jelen körülmények közt csak nyújtani képes, készséggel fogja a közgyűlés előtt javaslatba hozni. Az ő meghívására már legközelebb megjelenik az államépítészeti hivatal kiküldött mérnöke, hogy a Kápolnahegyen a jövő s étány uttestét megállapítsa és felmérje, az utak irányát s a költségvetést elkészítse. Az utak szegélyezésére s a hegytető befásítására szükséges csemetéket a város adná; a kioszk megépítéséhez a nyersanyag egy részét: az épületfát szintén a város szolgáltatná. Csak egy dolog van, a mit a város t. képviselőtestülete — tekintettel ama nehézségre, mellyel a város háztartásának pénzügyileg egyelőre még küzdenie kell — ez idő szerint még a legjobb akarata mellett sem adhat meg, és ez: a sétány beállítására szükséges összeg folyósítása. Ez a körülmény, és csakis ez állná egyedül útját annak, hogy az üdvös eszme már most — még a jelen tavasz folyamán — testet öltön. A város közgyűlése az erre szükséges összeget csak a jövő évben szavazhatná meg, föltéve, hogy a taksális helyek megváltása iránt indított pere sikeres befejezést nyer.

De mi tovább nem várhatunk. S hál' Isten, nem is kell tovább várnunk, mert maga a társadalom indított mozgalmat, hogy a sétány megvalósításának hiányzó feltételeit, a beruházásra szükséges pénzüsszeget előteremtse. A nagyközönség nem vár ölbe rakott kezekkel arra, hogy az óhajtott sétány csak évek múlva létesüljön. Az eddigi közönyt a lelkesedés váltotta fel. Ez a társadalom nem szóval, hanem áldozatkészségben megnyilatkozó tettével bizonyítja, hogy neki erre a sétányra égető szüksége van.

Örömmel jelenthetjük, hogy egy, már előzőleg magánúton megindított gyűjtés útján úgy szólván tegnaptól mára számbavehető összeg, több mint 300 korona gyűlt össze közadakozásból, s ezzel a sétány ügye a közeli megvalósulás stadiumába jutott. Am ez a gyűjtés még csak a kezdet volt. Csak a mult napokban lett közrebozsátva az aláírási ív, csak most lesz a gyűjtés általánossá; s mi joggal fűzünk szép reményeket annak most már nyilvánosan eszközölt eredményes folytatásához.

A kiépítendő sétány egyformán hasznára lesz kor-, nem- és állásbeli különbség nélkül városunk összes lakosságának. Éppen ezért jogos reménységgel vagyunk eltelve, hogy nem lesz számbavehető ember, a ki tehetségéhez mérten áldozatot ne hozna e szép intézmény mielőbbi megvalósításáért. A mikor így testvéri összetartással, közös erővel, vállvetett iparkodással igyekezzünk pótolni apáink mulasztását, nem csak a magunk javát munkáljuk, nemcsak a magunk üdüléséről gondoskodunk, hanem, mert maradandó alkotással ajándékozunk meg szép kis városunkat, egyuttal gyermekeink köszönetét

is kiérdemeljük s hálájukra tesszük magunkat érdemesekké.

Bizunk abban, hogy legalább a sétány alapjait még az ideai tavasz folyamán megvehetjük s azt, ha egyelőre kezdetleges módon is, rövid idő alatt kiépíthetjük. A sétater kibővítésével, fejlesztésével és tökéletesebb berendezésével aztán várhatunk addig, míg a város e célra nagyobb pénzbeli áldozatot hozhat.

Hogy pedig legyen egy testület is, mely az eszmét képviselje, a tervet a megvalósítás útjára terelje s az egyes tényezőknél a közvetítés munkáját végezze, tömörüljenek társasággá azok a férfiak, kik az ügy iránt lelkesednek, s alapítsák meg a Városi Szépitő Egyesületet.

—y—n.

Törvénszék.

Esküdtszéki tárgyalások.

(Vége.)

Márczius 18.-án.

Halálos bántalmazás büntetével vádolt Kabbás János és Moldován János elleni bűnygyben. Elnök: Kulin Imre táblai bíró, bírák: Török Árpád és Madaras Gábor törvénszéki bírák, jegyző: Szentkirályi Miklós törvénszéki aljegyző, közvádó: Koszta Gábor kir. alügyész, védők: dr. Issekutz Győző és dr. Ládai István ügyvédek.

Kabbás János és Moldován János vádlottakat — miután az esküdtek bűnösöknek mondták ki abban, hogy a Bursza Iláriának 1902. szeptember hó 28.-án Kőrösön többek által szándékosan, de ölési szándék nélkül történt halálos bántalmazásában szándékosan részt vettek egyenkint 1 évi és 6 hónapi börtönre, mint főbüntetésre és behajthatatlanság esetén további 5-5 napi börtönre átváltoztatandó 50-50 K pénzbüntetésre ítélte.

Vádlottak az ítéletben megnyugodtak.

Márczius 19.-én.

Halált okozó testi sértés büntetével vádolt Banea Dávid (vidu) elleni bűnygyben. Elnök: Kulin Imre ítéltáblai bíró, bírák: Török Árpád és Madaras Gábor törvénszéki bírák, jegyző: Bedő Joachim törvénszéki aljegyző, közvádó ügyész: Koszta Gábor kir. alügyész, védő: dr. Issekutz Győző ügyvéd.

Banea Dávid (vidu) tatárlaki lakos, földész, azzal volt vádolva, hogy Tatárlaka községben 1902. évi szeptember hó 15.-én Moldován Pétert — aki vádlottnak cserépvetője volt — egy kasza fokával a jobb halántékán úgy megütötte, hogy ennek következtében másnap agyroncsolásból származó agyhüdes folytán meghalt.

Vádlott a tett okául azt hozta fel, hogy miután nevezett cserépvető munkása nem akarta az elvállalt cserépvétést teljesíteni, dorgálta és küldötte, hogy dolgozzék, de ez ennek dacára sem volt hajlandó munkába állani s ezért a kezében lévő kaszával a vállára akart ütni, de ép akkor, a mikor a kaszával a vállára akart sujtani, sértett a fejét lehajtotta és így véletlenül a fejét találta, oly szerencsétlenül, hogy ennek következtében sértett halálát idézte elő.

Ezen tényállás mellett miután ténytanuk nem voltak s az esküdtek a hozzájuk intézett kérdésre „nem”-mel feleltek, vádlottat az esküdtbírószág felmentette az ellene emelt vád és következményei alól.

Márczius 21.-én.

Szándékos emberölés büntetével vádolt Széplaki János elleni bűnygy. Elnök: Kulin Imre ítéltáblai bíró, bírák: Török Árpád és Madaras Gábor törvénszéki bírák, jegyző: dr. Vernes István törvénszéki aljegyző, közvádó: Csaba Zoltán kir. ügyész, védő: dr. Issekutz Győző ügyvéd.

1902. évi augusztus hó 19.-én Széplaki János vasúti pályáór Alsó-Rákos határában az őrizete alatt álló pályarész bejáratokor az erdő közt haladó vasúti pályatest mellett és annak oldalán tilos legeltetésen kapta a baróti vásárról jövő Porumb Zacharie és két társa homorodi lakosokat. Mivel ezek zálogot adni nem akartak, sem nevüket meg nem mondták, a pályáór zálogul egyik marhájukat akarta behajtani, s mivel Porumb Zacharie és társai az őrnök a levegőbe intézett első lövőse után sem akarták engedni a tilos helyen talált marha behajtását, sőt Porumb Zacharie elébe állott Széplakinak, az őt szolgálati forgó pisztolyával mellbe lötte.

Vádlott azt állítja, hogy őt, midőn az egyik marhát be akarta hajtani, Porumbék megtámadták, botjaikkal agyon akarták verni, sőt az elhalt őt ellen is ragadta; s a forgó pisztolyt e dulakodás közben félig öntudatlanul, félig önvédelemből sőtötte el.

A két ténytanu vallomása szerint egyikük sem bántalmazta az őt, őt meg sem fogták; s úgy e tanuk, mint az orvos szakértő vallomása szerint a lövés 3-4 lépés távolból történt.

Az esküdtek vádlott bűnösségét a szándékos emberölésben megállapították; s a bíróság vádlottat 1 évi és 6 havi börtönre s 3 évi hivatalvesztésre ítélte.

Védő semmiségi panaszt jelentett be a bűnösség kimondása miatt.

Márczius 23.-án.

Halált okozó súlyos testisértés büntetével vádolt Fehér György elleni bűnygyben. Elnök: Graeser Daniel törvénszéki bíró, bírák: Török Árpád és dr. Daniel István szavazó bírák, jegyző: dr. Ludvig Alfréd kir. aljegyző, közvádó: Csaba Zoltán kir. ügyész, védő: dr. Gillyén Kálmán ügyvéd.

A kir. ügyész azzal vádolta Fehér Györgyöt, hogy Medgyesen 1902. évi október hó 29.-én este Kimbesán Jánost akként bántalmazta, hogy szenvedett sérülései folytán pár napon belül elhalálozott. Vádlott beismerte a bántalmazást, felhossa azonban, hogy ezt azért tette, mivel előzőleg a néhai támadta meg őt.

A bizonyítás felvétele, valamint a kir. ügyész által előterjesztett vádbeszéd és védő által kifejtett védelem után az esküdtek vádlottat a halált okozó súlyos testi sértés büntetésében bűnösnek mondták ki, miért a kir. törvénszék az enyhítő körülményeket figyelembe véve vádlottat másfél évi börtönre ítélte. Az ítélet jogerős.

Márczius 26. és 27.-én.

Gyilkosság büntetével terhelt Szász Mihály és társai elleni bűnygyben. Elnök: Kulin Imre ítéltáblai bíró, bírák: Török Árpád és Madaras Gábor törvénszéki bírák, jegyző: Szentkirályi Miklós törvénszéki aljegyző, közvádó: Koszta Gábor kir. alügyész, védők: dr. Issekutz Győző, dr. Ládai István és dr. Gillyén Kálmán ügyvédek.

Réthy János Pócsfalva községben lakott. Ez előtt mintegy 2 évvel házasodott meg. A felesége, Kádár Kata leány korában igen „kikapós” természetű volt. Réthy János a feleségével igen jó viszonyban élt 1902. évi május hónapig, ez időben Réthy János katonai gyakorlatra vonult be, míg a felesége otthon maradván, a szomszédos Buzás-Besenyő községből egy közeli rokonát, Mosó Annát hívta magához a férje visszatéréig. Mosó Anna ismeretségben volt Szász Mihály pócsfalvi lakossal, aki estvénként gyakran felkereste. Egy ily alkalommal Mosó Anna elaludt, s ezen alkalmat Réthy Jánosné felhasználva Szász Mihálylyal incselkedni kezdett, mely eset után Réthy Jánosné az incselkedést folytatva, egymást megszerették.

Réthy János katonai gyakorlata ideje alatt a szerelmeskedést folytatták, Réthy Jánosnak a katonaságból való hazaérkezése után egymással levelezve találkákat adtak, hol a Réthy János kertjében, hol pedig a Porima Sándor pócsfalvi lakos pajtájában.

Ezen levelezéseket Porima Sándor közvetítte. 1902. évi november hónapban Réthi Jánosné felhívta Szász Mihályt, hogy menjen kuruzsló asszonyhoz és a kuruzsló asszonytól hozzon olyan orvosságot, a mellyel a férjét tegyék el láb alól.

Szász Mihály a felhívásnak engedve, elment Küküllővár községébe, egy Kuku Györgyné nevű kuruzsló asszonyhoz, akinek a Réthi János ingét és rongydarabokat átadva, felkérte, hogy Réthi Jánost akképpen kuruzsolja meg, hogy Réthi János haljon meg.

Ezen eset után egy hét múlva Szász Mihály újlag felkereste Kuku Györgynét, akitől megfelelő díj kifizetése után egy üvegben mérget kapott, melyet haza vite Pócsfalva községbe, egy levél kíséretében, Prima Sándor által elküldte Réthi Jánosnénak, s levélben megírta, hogy a mérget egy pohár kávéba betöltve, adja be férjének.

Réthi Jánosné a mérget átvéve, a nyelvvel megízlelte az üvegben levő folyadékot, miután az a nyelvét egészen elégette, a férjének nem adta be.

1902. évi december hó 13.-án, azaz szombaton, Szász Mihály a Porima Sándor udvarán dolgozott, ezen alkalmat Réthi Jánosné felhasználva, elment a Porima Sándor udvarára, hol Szász Mihálylyal és Porima Sándorral együtt a pajtába mentek és itt Réthi Jánosné elbeszélte azon körülményt, hogy a férjének a mérget nem adta be.

Erre együttesen elhatározták, hogy az nap este Réthi Jánost Szász Mihály és Porima Sándor a koresmába csalják, hol Réthi Jánost leitatva, agyonütik.

Ezen megbeszélés folytán Réthi Jánost a koresmába hívták, hol este 6 órától este 8 óráig pálinkát iva, lerészegítették és haza vitték.

Réthi János a feleségével együtt este 10 órakor feküdt le. Körülbelül 11 órakor — a Szász Mihály megbízása folytán — Porima Sándor elment Réthi János házába, hol az ébren levő Réthi Jánosnétól megkérdezte, hogy Réthi János alszik-e és a ház ajtaján menjenek be a gyilkosság véghez vitele végett?

Porima Sándor a Réthi Jánosné azon izenetét, hogy a férje alszik és hogy a ház első ablakán menjenek be, továbbá, hogy a férje megölésére szükséges fejsze a hátulsi szobában, a pad mellett lesz előkészítve, — átadta Szász Mihálynak, ki ekkor felhívta Porima Sándort, hogy menjenek és hajtsák végre a gyilkosságot. Porima Sándor a segédkezést megtagadva, Szász Mihály elment a Réthi Jánost elkére, hol a ház első szobájának egyik nyitva levő ablakán bemászott és a ház első szobájából átment a hátulsi szobába, hol Réthi János a feleségével együtt aludtak. A keletkezett zajra Réthi János felébredt és kérdezte, hogy ki jött be a házba, erre Réthi Jánosné azt mondta férjének, hogy talán álmodik-e, mert senki sem jött be, Réthi János azonban Szász Mihályt felismerve kérdezte, hogy te vagy-e Mihály? Szász Mihály igenlő válasza folytán kérdezte, hogy mit keres nála ilyen időben, erre Szász Mihály mondotta, hogy az éjjeli örök kergették meg és előlük menekült be a házba. Réthi János erre felhívta, hogy vegyen egy párnát az ágyból és feküdjék le a padra és haljon nála. Szász Mihály a felajánlott párnát nem véve igénybe, lefeküdt a házban levő padra, hol elaludt. Réthi Jánosné, midőn észre vette, hogy a férje elaludt, Szász Mihályt felkeltette és felhívta a gyilkosság véghez vitelére. Szász Mihály a fekvő helye mellett levő fejszét megfogva, — miután Réthi Jánosné a férje mellé lefeküdt és esetleges ütések kikerülése végett a férje derekáig az ágyba lecsúszott, — a fejsze fokával kérszer fejbe ütötte Réthi Jánost ki rögtön meg is halt.

Ezután Réthi Jánosné a ház földjére lepedőt téve, arra Szász Mihálylyal a Réthi János holttestét reátették és a lepedőbe Réthi Jánost begöngyölve, Szász Mihály a vállára véve, elvitte

a Kis-Küküllő folyóhoz, hol a magával vitt fejszével, a Kis-Küküllő befagyott jegén lyukat vágott és Réthi János holttestét a lyukon át a Kis-Küküllőbe dobta.

Szász Mihály ezután vissza ment a Réthi Jánosné házába, hol Réthi Jánosnéval együtt a ház földjén levő félig meddig megahudt vért egy fazékba felmerték és a ház földjéről és faláról a vércseppeket levakarták. — A véres ruhákat a kamarában elrejtették és egymással megegyeztek, hogy ha valaki a Réthi János hól létéről tudakozódnék, azt mondják, hogy Dicsőszentmártonba és Buzás-Besenyőbe ment.

A gyilkosság utáni következő vasárnap éjjel Szász Mihály felkereste Réthi Jánosné, aki Szász Mihálynak azt a parancsot adta, hogy a férje ruháit és a fazék vért elvive, a Kis-Küküllőből a férjét vegye ki és nevezettnek kezét és lábát levágva, vigye ki az erdőbe, hol a ruhákat tépje össze és a fazék vérrel leöntve, a férje levágott keze és lába mellé tegye, hogy az emberek azon meggyőződésben legyenek, miszerint a farkasok ették meg a férjét. Szász Mihály ezen terv véghez vitelétől megborzadva, a Réthi Jánosné parancsának nem engedelmeskedett.

A gyilkosság utáni hétfő és kedd éjjelén Réthi Jánosné felkereste Szász Mihály, mely alkalmakkor is szerelmeskedtek.

Réthi Jánosné a gyilkosság utáni vasárnap a tettüket több embernek elbeszélte, így a községi bíró a nyomozást megindítva, csendőroket hívott, kik Szász Mihályt, Réthi Jánosné és Porima Sándor vádlottakat letartóztatva, az erzsébetvárosi kir. törvényszéki fogházba bekísérték.

A kir. törvényszék ítélete Szász Mihály és Réthi Jánosné vádlottakat a gyilkosság büntette miatt, életfogytig tartó fegyházzal, míg Porima Sándor vádlottat gyilkosság büntetésében való részesség miatt 5 évi fegyházzal büntette.

KÜLÖNFÉLÉK.

A király a székelyekről. Sándor János főispán és székely kormánybiztos Ő felségénél volt kihallgatáson, megköszönni az őt ért magas kitüntetést. Ez alkalommal, mint a „Székely Lapok“ írja, Ő felsége a legmelegebb érdeklődéssel és legbehatóbban kérdezősködött a székelyföldi viszonyokról, melyekről a kormánybiztos alapos információkkal szolgált.

Istenisztelet. A nagyheti istenisztelet sorrendje a városi főtemplomban: —

Virágvasárnap délelőtt 1/2 10 órakor pálmaszentelés, körmenet, a 4 világrész megáldása és sz. mise; délután 3 órakor vecsernye, a templom ajtónál háromszor zörgetés a kereszttel és ünnepélyes bemenet a templomba.

Hétfőn, kedden és szerdán délelőtt 9 órakor magyar nyelven felolvastatik Krisztus szenvedése története a sz. mise alatt. —

Nagycsütörtökön délelőtt 9 órakor sz. mise, örmény liturgikus énekekkel, a Szentség bevitele, oltárok lefosztása és az apostolok lábsókja. —

Az apostolok az erzsébetvárosi főgymnasium jó magaviseletű és jó tanuló növendékei közül választatnak, kiket a főesperes-plébános megvendégel. —

Nagycsütörtöktől kezdve nagy szombatig a harangok elnémulnak. — Délután 1/2 6 órakor sötét vecsernye, evangélium felolvasás, Jeremiás siralmi, a gyertyák oltása, körmenet az elfödött kereszttel. — A hiveket fölkérem, hogy égő gyertyával kísérik a körmenetet. —

Nagy pénteken délelőtt 8 órakor gyász-zsolozsma és Krisztus koporsóba helyezése. Szentség kitétel (Az Úr sirjának ékesítése végett virágokat, koszorúkat kérünk!)

Délután 3 órakor gyászvecsernye, prédikáció és keresztútjárás. Nagypénteken reggeltől

estig szőlőhegyen levő keresztkápolna nyitva áll az oda zarándoklók számára. — Este 6 órakor gyászenek és szentségbevétel. —

Nagyszombaton reggel 7 órakor szentségkitétel, 1/2 9 órakor a próféta jövendölésének éneklése után, sz. mise alatt a harangok meghuzatnak. —

Délután 1/2 6 órakor lesz a föltámadás ünnepélyes körmenete gyertyákkal. A városi tanácsot, képviselőtestületet és mindkét egyházközség tagjait fölkérem, hogy minél számosabban jelenjenek meg az öltözdében és páronként vegyenek részt égő gyertyával a körmeneten. A körmenet szép időben a főtér járdáin a városház és klastrom mellett vonul a főtemplomba. Hálaadó ének.

Husvét vasárnapján reggel 6 órától eledelek szentelése, gyóntatás és áldoztatás, 1/2 10 órakor körmenet, 4 világrész szentelése, sz. beszéd és sz. mise.

Délután vecsernye.

Kedden 1/2 10 órakor az alsó templomban lesz a sz. mise.

A plébánia hivatal.

A tanügyi kiállítás módozatainak megállapítása végett folyó hó 15.-én vagyis szerdán délelőtt 11 órakor tartandó értekezletre Kis- és Nagy-Küküllő vármegyéből meghívót kaptak: Dr. Szabó Mihály, Pogány István kir. tanfelügyelők, Gyöngyössi István segesvári polgári isk. igazgató, Lehrer János medgyesi ág. ev. esperes, dr. Sántha Albert abosfalvi plébános, Gábor Dénes fehéregyházi áll. igazgató, Meisel József segesvári plébános-igazgató, Kory Ottó medgyesi házfőnökö-igazgató. Erzsébetváros részéről: Trajánovits János polgármester, dr. Issekutz Győző, országgy. képviselő, az áll. főgymnasium tantestülete és Eperjesi Ferencz el. isk. igazgató.

Munkaközvetítő-intézet a Székelyföldön. Marosvásárhelyről jelentik: hogy a székely iparos ifjuság munkáért ne menjen Romániába sőt, az ott levők is hazajöhessenek, Láng Lajos kereskedelmi miniszter leiratot intézett a kamarához, a melyben a budapesti munkaközvetítő mintájára új hivatal szervezését tartja helyesnek. A kamara újra felírt, hogy a munkába segítés nemcsak az ipari foglalkozásukra terjesztessék ki, hanem az összes munkásokra, a székely ifjak nevelésére, a székely munkások helyes irányítására.

Ajándékozás. Bretter Sámuel segesvári lakos Dr. Issekutz Győző meghatalmazottja által esküdti napi díjait 66 korona összegben a városi szegények közt felekezeti különbség nélküli kiosztás végett a városi rendőrkapitányhoz fizette le. A kiosztás megtörtént. Fogadják a nemeslelkű adakozó ezen követésre méltó jótéteményért őszinte elismerésünket és a városi szegények nevében halás köszönetünket.

Felhívás a közönséghez! A közönségnek a levelek és más postai küldemények címzésénél követett azon eljárása, hogy a rendeltetési hely nevét az: — n, — on, — en, — ön — raggal látják el, — számos zavart idéz elő.

Így a Tura, Vaja, Ród, Bát, Topolya, Hornyán stb. községnevek ragozása folytán a: — Turán, Vaján, Ródön, Bátön, Topolyán, Hornyán stb. alakok keletkeznek, melyek ez alakjukban egy-egy más község nevének felelnek meg.

A postai szolgálat biztossága és pontossága érdekében, de egyszersmind a helynevek rendezésének és a végleg megállapított helynevek általános elterjedésének érdekében is kívánatos, hogy a postai küldemények címzésénél a helynevek fölösleges és gyakran zavart okozó ragozása lehetőleg mellőztessék, és pusztán eredeti hivatalos alakjában vezettessék a küldemény címlapjára.

Kolozsvár, 1903. márczius 22. Vuchetich,

Felelős szerkesztő Dr. Gillyén Kálmán.

Kiadó laptulajdonos: Első erzsébetvárosi nyomda.

HIRDETÉSEK.

Szám 97—903. tkv.

Kivonatos árverési hirdetmény.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közli, miszerint az erzsébetvárosi Szövetkezeti bank végrehajtónak ismeretlen helyen tartózkodó Berger József ellen — képviselve Rozgonyi Ottó erzsébetvárosi ügyvéd ügygondnok által — végrehajtást szenvedő elleni 900 K s jár. iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. járásbírósg területén levő Kórod községben fekvő: 1. a kórodi 53 sztljkvben A + 3 rsz. és 1874 hrsz. szántó és A + 1875 hrsz. szántó 26 K, 2. a kórodi 158 sztljkvben A + 1236 hrsz. alatti kaszáló 44 K, 3. a kórodi 175 sztljkvben A + 1277 hrsz. alatti kaszáló 45 K, 4. a kórodi 371 sztljkvben A + 1 rsz. és 1317 hrsz. alatti rét 23 K, 5. a kórodi 378 sztljkvben A + 1 rsz. és 211/2 hrsz. alatti szántó 4 K, 2 rsz. és 273 hrsz. alatti szántó 35 K, 3 rsz. és 282 2 hrsz. alatti szántó 7 K, 4 rsz. és 536/1 hrsz. alatti kopároldal 5 K, 5 rsz. és 755 hrsz. alatti szántó 5 K, 6 rsz. és 896 hrsz. alatti szántó 30 K, 7 rsz. és 961/2 hrsz. alatti szántó 30 K, 8 rsz. és 1125/2 hrsz. alatti szántó 34 K, 9 rsz. és 1228 hrsz. alatti kaszáló 44 K, 10 rsz. és 1597/1 hrsz. alatti szántó 20 K, 11 rsz. és 1673/1 hrsz. alatti szántó 21 K, 12 rsz. és 1695/1 hrsz. alatti szántó 30 K, 13 rsz. és 1847/1 hrsz. alatti szántó 17 K, 6. a kórodi 382 sztljkvben A + 1 rsz. és 1709,2/1, 1/2, 2, 1080/2/2 hrsz. alatti legelő 52 K, a kórodi 382 sztljkvben A + 2 rsz. és 181, 182, 183 hrsz. alatti szántó 12 K, a kórodi 382 sztljkvben A + 3 rsz. és 520 hrsz. szántó 32 K, összesen 516 K becsértékben az egyenként kitett becsérték, mint megállapított kikiáltásiárban az egyenkénti és egészbeni árverést elrendelte, s hogy ezen ingatlanok az 1903. évi **április hó 23.-án** délelőtt 9 órakor Kórod községben megtartandó árverésen a megállapított kikiáltási áron a'ul is el fognak adni. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. t.-cz. 42 §-ban írt árfolyammal számított és az 1881. november 1.-én 3333 I. M. sz. r. 85 §. kijelölt ovadékképes értékpapirban kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60 t.-cz. 170. §. értelmében bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Erzsébetváros, 1903. január hó 15.-én.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

41

Graeser, kir. e. bír.

Traxel János & Bruder Pál

műbádogosok.

T. cz.

Van szerencsénk a n. é. közönségnek szives tudomására hozni, hogy Erzsébetvárosban (a Takarékszövetkezetével szemben)

bádogos-üzletet

nyitottunk és mindenféle épület, horgonyműmunkákat, angol closet, fürdő-berendezés, vízvezeték, acetilengáz világítás, fűtők (Sparherd) és egyéb szakba vágó munkákat is elvállalunk.

Javítások gyorsan és olcsón eszközöltetnek.

Kegyes pártfogását kérve maradunk

37

kiváló tisztelettel

Traxel János & Bruder Pál.

Szám 899/903. tkv.

Hirdetmény.

Egrestő község tkve birtokszabályozás következtében átalakított s ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra, melyekre az 1886: XXIX., az 1889: XXVIII. és az 1891: XVI. t.-czikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892: XXIX. t.-cz.-ben szabályozott eljárás a tkvi bejegyzések helyesítésével kapcsolatban foganatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé, hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t.-cz. 15. és 17. §-ai alapján, ideértve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban és az 1891: XVI. t.-cz. 15. § a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889: XXXVIII. t.-cz. 7. § és az 1891: XVI. t.-cz. 15. § b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886: XXIX. t.-cz. 22. § alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket, azok pedig, akik valamely telhetétel ávitelének az 1886: XXIX. t.-cz. 22. illetve az 1889: XXXVIII. t.-cz. 15. § alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt vagyis 1903. évi október hó 15. napjáig bezárólag alulírt tkvi hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett hátrányára nem szolgálhat: hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t.-cz. 16. és 18. §§-ainak esetében ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt vagyis 1903. évi október hó 15. napjáig bezárólag alulírt tkvi hatósághoz benyújtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog, hogy mindazok kik a tkvi alakítása tárgyában tett intézkedések által nemkülömben azok, kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892: XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat bármely irányban sértve vélik ideértve azokat is, kik a tulajdonjog arányának az 1889: XXXVIII. t.-cz. 16. §. alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényeiket alulírt tkvi hatósághoz hat hónap alatt vagyis 1903. évi október hó 15. napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen, meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta

Sz. 605—1903.

k. i.

Pályázati hirdetmény.

Erzsébetváros szabad királyi város tanácsánál lemondás folytán megüresedett, 1200 korona évi fizetéssel és ötöd éves korpótlékkal javadalmazott

városi orvosi állás

betöltése végett pályázatot hirdetek.

Felhívom pályázni kívánókat, hogy az 1883. évi I. t.-cz. által előírt minősítésüket igazoló, valamint eddigi működésükről kiállított okmányokkal felszerelt szabályszerű kérvényüket hozzám legkésőbb **f. évi április hó 23-áig** nyújtsák be, mert a később érkező pályázatok figyelembe nem vétetnek.

Erzsébetváros 1903. márczius hó 26.-án.

36

Trajánovits János,
polgármester.

után átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a hitelesít bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszerű másolatokat is csatolják, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket alulírt tkvi hatóságnál átvehetik.

Erzsébetváros, 1903. márczius hó 17.-én.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

40 1—3

Graeser Dániel, kir. e. bír.

Szám 89—1903. vgrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közli, hogy az erzsébetvárosi kir. törvényszék 1900. évi 8981. számú végzése következtében dr. Ferenc Ákos dicsőszentmártoni ügyvéd által képviselt Radnóthi takarékpénztár javára, dr. Ládai István s társai ellen 1200 K s jár. erejéig 1901. évi május hó 21.-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1515 Kra becsült következő ingóságok u. m.: dr. Ládai István ügyvédnél házibutorok, kocsis és 1 vasszekrény nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az erzsébetvárosi kir. járásbírósg 1903. évi V. 59/2. számú végzése folytán 200 K tőkekövetelés, hátralék, ennek 1900. évi május hó 30. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 155 K 90 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Erzsébetvárosban alperes irodái helyiségében leendő eszközzésére 1903. évi **április hó 25.-ik** napjának d. e. 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívátnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Erzsébetváros, 1903. évi márczius hó 30.-án.

38

Osztian, kir. bir. végrehajtó.